

Kapitel 2.

Pension.

I Kommissionen er der Enighed om, at Pensionsordningen i sine Hovedtræk bør opretholdes, og man har derfor kunnet indskrænke sig til *at* undersøge, om Pensionsbestemmelserne paa visse Punkter maatte tiltrænge en Ændring, for at man kunde være i Stand til at undgaa Misbrug ved, at nogen uden rimelig Grund opnaar Pension fra Staten, *at* tilvejebringe Klaring af visse Bestemmelser, om hvis Indhold der i Administrationen er opstaaet Tvivl, og endelig *at* rette saadanne Regler, som i Praksis har vist sig mindre heldige.

Angaaende de enkelte Bestemmelser stiller Kommissionen følgende Ændringsforslag til den gældende Lov:

§ 49. Stk. 1. „jfr. § 1“ rettes til „jfr. dog Stk. 2 og 3“, og Ordene: „eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finanslovene“ udgaaer.

§ 49. Som nyt Stk. 3 tilføjes:

Stk. 3. Naar første Ansættelse som Tjenestemand sker efter det fyldte 40. Aar, giver den ikke Ret til Pension, medmindre dette hjemles paa Normeringslov; saafremt Styrelsen vil stille Forslag herom, maa det, for saa vidt Hjemmelen angaar Enkelttilfælde, ske inden Udløbet af det andet Tjenestear. Tilsvarende gælder Genansættelse som Tjenestemand efter det fyldte 40. Aar, saafremt den paagældendes Udtræden af Tjenesten skete efter eget Ønske eller af anden ham tilregnelig Aarsag (jfr. § 9).

Bemærkninger til § 49.

Bestemmelserne om Pension til Tjenestemænd ved visse Stiftelser er overgaaet fra ældre Pensionslove til Tjenestemandsløven af 1919. Da Reglen ikke længer har nogen praktisk Interesse, foreslaas den slettet.

Der findes i den gældende Tjenestemandsløve ingen Bestemmelse, som fastsætter en Maksimumsalder for Ansættelse i pensionsgivende Stilling, og da der ved Ansættelse i en relativt høj Alder i saadan Stilling gennem den tidligere Pensionering paaføres Staten økonomiske Byrder, der ikke opvejes af saadanne Tjenestemænds Arbejdsydelse gennem de forholdsvis faa Arbejdsaar, har Kommissionen fundet det rettest, at saadanne Ansættelser fremtidig begrænses gennem en Bestemmelse i Tjenestemandsløven om, at Ansættelse i Tjenestemandsstilling efter det fyldte 40. Aar ikke giver Ret til Pension, medmindre saadan Ret tillægges vedkommende ved særlig Hjemmel paa Normeringslov. Ved denne Tillægsbestemmelse har man haft saadanne Undtagelsestilfælde for Øje, hvor ganske særlige Forhold begrunder Pensionsrettens Indtræden ved Ansættelser efter paagældendes 40. Aar. Dog bør den nævnte Hjemmel ikke af Administrationen kunne søges paa et hvilket som helst Tidspunkt, men Sagen maa bringes i Orden snarest muligt. Kommissionen foreslaar derfor, at Hjemmelen maa søges senest 2 Aar efter, at Ansættelsen har fundet Sted. Endvidere er der, for saa vidt angaar Genansættelse, foreslaaet en Undtagelsesregel for Tilfælde, hvor Afskedigelsen ikke skyldes eget Ønske eller anden den paagældende tilregnelig Aarsag (jfr. § 9).